

מ"י 26439/10/14 - חקירות טבריה נגד משה בן ישי

בית משפט השלום בטבריה

מ"י 26439-10-14 טבריה נ' בן ישי(עציר)
20 אוקטובר 2014

בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב

בעניין:

המבקשת

חקירות טבריה

נגד

החשוד

משה בן ישי (עציר)

נוכחים:

מטעם המבקשת מר צהל שמו

מטעם החשוד הובא. ע"י עו"ד רן שחם מטעם הסנגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי בקשה להארכת מעצר של החשוד ב 5 ימים בגין חשד לביצוע עבירות של תקיפת שוטרים ואיומים על שוטרים. אירוע תקיפת השוטרים ארע באתמול 19/10/14 בשעות הערב המאוחרות. העבירות המיוחסות לחשוד בוצעו לכאורה הן מחוץ לתחנת המשטרה והן בתחנת המשטרה.

מדו"חות אנשי המשטרה בתיק החקירה עולה כי קיימות ראיות לכאורה כנגד החשוד בגין תקיפת שוטר באמצעות דחיפתו והשמעת איומים כנגד מספר שוטרים.

לאחר עיון בבקשה ובחומר החקירה אשר הונח בפניי, וכן בדוח הסודי שסומן על ידי במ/1, נחה דעתי כי קיימת בתיק החקירה תשתית ראיתית הקושרת את החשוד לביצוע העבירות המיוחסות לו במידה המקימה חשד סביר שהחשוד ביצע את העבירות המיוחסות לו.

שוכנעתי מחומר החקירה שנאסף עד כה כי קיים יסוד סביר לחשש כי שחרור החשוד , בשלב זה, יביא לשיבוש הליכי החקירה וזאת בין היתר לאור העובדה כי בתיק עד נוסף שהינו חברו של החשוד וטרם נחקר.

כן שוכנעתי כי קיים יסוד סביר לחשש כי שחרור החשוד יש בו כדי לסכן את שלום הציבור הרחב ובטחונו . זאת בשים לב לעבירה המיוחסת לחשוד זה , לדו"חות אנשי המשטרה - השוטר שהותקף והשוטרים שאוימו והחשד המיוחס לחשוד.

ב"כ החשוד טען כי החשוד נעצר ללא כל עילה חוקית, הותקף בידי אנשי המשטרה ונחבל אך החבלות לא תועדו וכי אין לחשוד עבר פלילי כלשהו. ב"כ החשוד טען לפגיעה בזכויות החשוד באשר לא הודע לו על זכותו להיוועצות בסניגור ציבורי ולא הודע לסנגוריה הציבורית על ביצוע המעצר והחקירה.

שוכנעתי בקיומן של עילות המעצר המפורטות בסעיף 7 לבקשה.

מדובר בהארכת מעצר ראשונה כאשר החשוד נעצר ונחקר אך אתמול בשעה 23:00, האירוע התרחש אתמול בערב אך מעיון בחומר החקירה ניכר כי החקירה בתיק זה בראשיתה, ומן הדין בשל החשש האמור, לאפשר למשטרה לסיימה ללא הפרעה.

הוצגו בפני פעולות חקירה שבדעת המשטרה לבצע בימים המבוקשים ושוכנעתי כי בהתייחס לחלק מהפעולות, לא ניתן לבצען אלא כאשר החשוד נתון במעצר והדברים יפים בעיקר בפעולות 1 + 2 ברשימת פעולות החקירה במסמך מ/1.

טענת ב"כ החשוד בדבר הפרת חובת יידוע בגין זכות ההיוועצות אינה מקבלת תמיכה בחומר הראיות אך אין זה המקרה הראשון שהובא בפני היום בו נמנעת המשטרה מלהודיע לסנגוריה הציבורית על מעצר חשוד ועל המשטרה לשנות דרכיה בדחיפות על מנת לאפשר לחשוד לעשות שימוש בזכויותיו. נציג המשטרה יעביר החלטה זו לעיון ק' אח"מ תחנת טבריה לצורך חידוד ההנחיה הקיימת ויישומה.

מעיון בדו"חות הפעולה ומהתנהלות החשוד בראשית האירוע לרבות דברים לא נכונים שמסר לאנשי המשטרה בדבר היעדר תעודת זהות ברשותו עולה כי קמה לאנשי המשטרה סמכות לכאורה לדרוש הצגת תעודת זהות על פי חוק וכי התנהלותו הבוטה של החשוד תרמה להסתבכותו במקרה זה.

כנדרש על פי סעיף 13 (ב) לחוק המעצרים שקלתי גם אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתה בחירות החשוד פחותה והגעתי למסקנה שלא ניתן להשיג את המעצר בדרך זו.

עם זאת נתתי דעתי לעובדה כי לחשוד אין עבר פלילי, גילו הצעיר והיעדר חבלה לשוטר ומכאן כי יש לצמצם תקופת המעצר למינימום האפשרי.

אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של החשוד עד מחר 21/10/14 שעה 12.00.

כמו כן, בפני עתירה ב"כ החשוד לאסור פרסום שמו של החשוד וזאת בהתאם לאמור בסעיף 70(ה 1) (1) לחוק בתי המשפט (נוסח משולב) תשמ"ד 1984.

מעיון בחומר החקירה שנעשה לצורך מתן החלטה בבקשת המשטרה להארכת מעצר החשוד עולה כי קיים חשד לביצוע העבירות המיוחסות כנגד החשוד..

3. לא הועלו בפני כל טעמים לנזק החמור שיגרם לחשוד שבפני בפרסום שמו למעט גילו הצעיר בהיותו בגיר.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על התנאים המצטברים לקבלת בקשה לאסור שמו של חשוד ור' לעניין זה רעפ 7276/13 - ישראל פינטו ואח' נ' מדינת ישראל, תק-על רעפ 7276/13(4), 5098

"התנאי הראשון דורש מהחשוד לשכנע כי עלול להיגרם לו "נזק חמור" כתוצאה מן הפרסום;

והתנאי השני דורש מהחשוד לשכנע כי ראוי להעדיף את מניעת הנזק החמור העלול להיגרם לו, על פני העניין הציבורי שבפרסום שמו (ראו: עניין פלונית בפיסקה 12). מאחר שמדובר בתנאים מצטברים, הנדרשים לצורך החלתו של חריג עקרון פומביות הדין, ולנוכח ההלכה שלפיה את החריגים לעקרון פומביות הדין יש לפרש על דרך הצמצום, ולעולם תיטה הכף לעבר פומביות הדין (ראו למשל: עניין וילנר, 451; ע"א 5185/93 היועץ המשפטי לממשלה נ' מרום, פ"ד מט(1) 341, 318 (להלן: עניין מרום); בש"פ 4814/05 ביטאר נ' מדינת ישראל (26.7.2005)) - הרי שדי בכך שלא עלה בידי החשוד לשכנע כי מתקיים בעניינו אחד מהתנאים האמורים, כדי שבית המשפט יימנע מלאסור את פרסום שמו של החשוד, מכוח הוראת סעיף 70(ה1)(1) לחוק בתי המשפט (ראו גם: בש"פ 5759/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(6) 658 (2004), בפיסקה 22 (להלן: עניין תורג'מן)).

ודוק: אין הליך פלילי שלא כרוכה בו מעצם טיבו וטבעו פגיעה בכל מישורי חייו של מי שכנגדו מכוון ההליך הפלילי, לרבות: פגיעה בשמו הטוב, פגיעה במשפחתו ופגיעה בעבודתו ובמשלח ידו. לפיכך, על חשוד המבקש לפגוע בעקרון פומביות הדין על דרך של איסור פרסום שמו, מוטל הנטל להראות כי עלול להיגרם לו "נזק חמור" מהרגיל באם יותר הפרסום - ונטל זה הוא משמעותי וכבד (ראו: עניין תורג'מן, בפיסקה 12; בש"פ 4231/07 גורליק נ' מדינת ישראל - משטרת נהריה (20.5.2007)). כדי שבית המשפט ישתכנע כי מוצדק לחרוג מכלל פומביות הדין, על החשוד להראות, איפוא, כי באם יותר הפרסום, עלול להיגרם לו, במידה קרובה של וודאות, נזק המתאפיין בחומרה מיוחדת, יוצאת מגדר הרגיל - החורג בחומרתו מהפגיעה הטבעית העלולה להיגרם לכל אדם בעקבות פתיחתה של חקירה פלילית נגדו, והנלוות לה ולקשירתו שמו בה, מעצם טיבו וטבעו של ההליך הפלילי."

בית המשפט מוסיף ונוקב בטעמים אשר לא מגיעים כדי נזק חמור המצדיק איסור פרסום שמו של חשוד :

"לא די בכך שמשלח-ידו של המבקש 1 כרוך בעבודה עם אנשים, או בהיות המבקשים משתייכים לקהילה סגורה יחסית, או בהיותם בעלי משפחות -כדי לייחד את עניינם מעניינם של חשודים אחרים בפלילים" וכי -

"למבקשים יש עבר פלילי - ובמצב דברים זה פוחתת, ממילא, הפגיעה שעלולה להיגרם להם בעקבות קשירת שמם בביצוע עבירות פליליות נוספות"

לכך נוספים שני שיקולים התומכים בפרסום שמו של חשוד :

"פרסום שמותיהם של המבקשים עשוי להביא לחשיפתם של מעשים פליליים נוספים שבהם היו המבקשים מעורבים, ואינטרס זה הוא אחד מני רבים העומד ביסוד עקרון פומביות הדין. במצב דברים זה קיים עניין ציבורי מיוחד בפרסום שמותיהם של המבקשים - הגובר על האינטרס של מניעת הפגיעה העלולה להיגרם למבקשים (אשר חומרתה ומידת ההיתכנות לגרימתה - לא הוכחו) באם יפורסמו שמותיהם בקשר לפרשה הנדונה. ודוק: האינטרס הציבורי בחשיפת עבירות פליליות ובגילוי האמת, הוא אינטרס מן המעלה הראשונה, אשר איננו פג עם סיום החקירה (ראו והשוו: בש"פ 197/12 חדד נ' מדינת ישראל (16.2.2012)). גם העובדה שפרטי הפרשה (לרבות שמו אחד החשודים - קרייטמן) כבר פורסמו ברבים - מטה, בנסיבות, את הכף דווקא לעבר התרת פרסום שמותיהם של המבקשים, ולא לעבר מניעתו"

4. לאור מהות העבירות המיוחסות לחשוד והעדר טעמים שיצדיקו איסור פרסום שמו, אני קובע כי קיים אינטרס ציבורי בפרסום שמו של החשוד באופן הגובר על הנזק שעלול להיגרם לחשוד מפרסום שמו.

אציין כי לא הועלו בפני טעמים חריגים ומבוססים בגין חומרתו של הנזק שייגרם לחשוד בפרסום שמו ומבלי להמעיט בנזק לשמו הטוב של האדם בפרסום חשדות כלשהן.

5. לאור האמור לעיל הבקשה נדחית.

פרוטוקול זה מהווה אסמכתא למעצר.

קצין משטרה, ממונה בתחנה, רשאי לשחרר את החשוד במועד מוקדם יותר באם תסתיים החקירה.

אני מורה למשטרת טבריה לתעד עוד היום תיעוד חזותי של גופו של החשוד.

ניתנה והודעה היום כ"ו תשרי תשע"ה, 20/10/2014 במעמד הנוכחים.

נִיר מִישׁוּרֵי לֵב טוֹב , שׁוֹפֵט